

JUBILEUSZ PROFESORA WOJCIECHA JANUSZA

80-lecie urodzin obchodził prof. Wojciech Janusz, wybitny specjalista w dziedzinie geodezji inżynierskiej i współtwórca polskiej szkoły naukowej geodezyjnych badań odkształceń i przemieszczeń obiektów budowlanych.

Z tej okazji w Instytucie Geodezji i Kartografii odbyła się 2 lutego uroczystość z udziałem współpracowników, przyjaciół, najbliższej rodziny oraz gości. Życzenia na ręce jubilata przesłali wiceminister spraw wewnętrznych i administracji Tomasz Siemoniak oraz główny geodeta kraju Jolanta Orlińska. Okolicznościowe wystąpienie przybliżające życiorys i osiągnięcia jubilata wygłosił prof. Bogdan Ney (PAN).

Prof. Wojciech Janusz zdystansował się od mówienia o jego osiągnięciach naukowych w kategoriach sukcesu. Podkreślił, że te „sukcesy” zawdzięcza głównie temu, że lubi swoją pracę i że mógł współpracować z ludźmi myślącymi podobnie jak on. Wspominając dalsze i bliższe czasy, profesor za swój rzeczywisty sukces uznał przeżycie powstania warszawskiego, kiedy to nie wiadomo było, czy umrze się z głodu, czy od kuli. Drugim niewątpliwym sukcesem są dla niego osiągnięcia jego dzieci (córka jest znanym architektem w Warszawie, syn Jerzy, dr geodezji, pracuje w przemyśle naftowym w Kanadzie).

Wojciech Janusz urodził się 2 lutego 1931 r. w Warszawie. Ukończył tam Państwowe Liceum Miernicze (1951 r.), a następnie Wydział Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej (1956 r.). W pracy dyplomowej zajął się badaniem odkształceń za pomocą wydłużonych konstrukcji geodezyjnych. W latach 1952-56 był asystentem w Zakładzie Geometrii Wykreślnej na Wydziale Inżynierii Sanitarnej PW. Od 1956 r. jest nieprzerwanie związany z Instytutem Geodezji i Kartografii w Warszawie (przez kilka lat pracował równolegle w przedsiębiorstwie Hydroprojekt). W latach 1957-78 był w IGiK kolejno: starszym asystentem, adiunktem i docentem.

Prof. Wojciech Janusz (z prawej) odbiera gratulacje z rąk prof. Bogdana Neyy

W 1964 roku uzyskał stopień doktora (promotorem pracy był prof. Tadeusz Lazzarini), a temat rozprawy brzmiał „Zagadnienia automatycznego wyznaczania odkształceń budowli przy pomocy modelu konstrukcji geodezyjnych w postaci stałych instalacji zespołu urządzeń pomiarowych”. W latach 1969-71 prof. Janusz kierował Zakładem Geodezji Gospodarczej, a następnie (po zmianie nazwy) – Zakładem Geodezji Inżynierskiej (od 1974 r.) i Zakładem Geodezji (od 1977 r.).

Rozprawę habilitacyjną obronił na Politechnice Warszawskiej w 1971 roku (Geodezyjna interpretacja wyników pomiarów przemieszczeń). W 1978 r. uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, a dziewięć lat później – zwyczajnego. W połowie lat 80. był wykonawcą oryginalnych badań przemieszczeń poziomych w sieci testowej w Kalifornii.

Jednym z najważniejszych kierunków prac jego zespołu były badania związane z metrologią instrumentów geodezyjnych, przede wszystkim dalmierzy elektrooptycznych. Wyniki swych badań przenosi z powodzeniem na grunt prak-

tycznych zastosowań związanych z bezpieczeństwem konstrukcji budowlanych. Jest niekwestionowanym autorytetem w dziedzinie geodezji inżynierskiej.

Wojciech Janusz jest także autorem i współautorem 175 publikacji, w tym 32 rozpraw, studiów i monografii. Napisał trzy podręczniki, m.in. fundamentalną „Geodezyjną obsługę budowli i konstrukcji” (PPWK 1971, 1975) służącą nie tylko studentom, ale i inżynierom. Jest twórcą i współtwórcą kilku opatentowanych wynalazków i promotorem sześciu przewodów doktorskich.

W latach 1991-96 był przewodniczącym Rady Naukowej IGiK (obecnie Honorowy Przewodniczący). Od 1978 r. jest członkiem Komitetu Geodezji PAN i zastępcą redaktora naczelnego kwartalnika „Geodezja i Kartografia”. W latach 1979-87 był redaktorem naczelnym miesięcznika „Przegląd Geodezyjny”. Jest laureatem licznych nagród, jego nazwisko znalazło się w Księdze Zasłużonych dla Budownictwa. Został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2000 r.).

Tekst i zdjęcie JERZY PRZYWARA